

eller udløber Spørgetiden, inden man naar til denne Sag, skal Ministeren lade sit Svar trykke i Tidenden, medmindre Medlemmet ønsker at udsætte sit Spørgsmaal.

Et Spørgsmaal skal gaa ud paa at faa Oplysning om et bestemt Forhold, hvortil den paagældende Minister har særligt Kendskab. Kravene til *Form og Indhold* er udformet i 10 Punkter, hvoraf følgende skal nævnes:

1. Et Spørgsmaal maa ikke indeholde noget Navn eller nogen Angivelse, der ikke er strengt nødvendig for at gøre Spørgsmaalet forstaaeligt.

---

3. Et Spørgsmaal maa ikke indeholde nogen Begrundelse, nogen Slutning, Beskyldning, et Tilnavn eller ironisk Udtryk.
4. Et Spørgsmaal maa ikke henvise til en Forhandling, der har fundet Sted, eller et Svar, der er givet i Samlingens Løb.
5. Et Spørgsmaal maa ikke dreje sig om Udvalgsforhandlinger, der ikke er forelagt Huset i en Betænkning.
6. Et Spørgsmaal maa ikke tage Sigte paa en Meningstilkendegivelse, Løsningen af et abstrakt Retsspørgsmaal eller et tænkt Tilfælde.
7. Et Spørgsmaal maa ikke angaa en Persons Karakter eller Opførsel undtagen i hans Egenskab af Tjenestemand, eller der er Tale om hans offentlige Virksomhed.

---

9. Et Spørgsmaal, der indeholder Angreb paa en Persons Omdømme, kan nægtes fremmet.

Det er the Speaker, der afgør, om et Spørgsmaal kan stilles. Ligeledes bestemmer han, i hvilket Omfang der kan fremsættes supplerende Spørgsmaal. *En egentlig Forhandling kan dog ikke finde Sted.* Det hænder ogsaa, at en Minister nægter at besvare et Spørgsmaal. — Hvis Spørgeren er utilfreds med Svaret, har han vel formel Mulighed for at fremtvinge en Debat senere paa Dagen, men the Speaker vil dog ikke give ham Adgang hertil, medmindre det drejer sig om en uopsættelig Sag af offentlig Interesse.

Tyskland.

Materiale: 1. Skrivelse fra Gesandtskabet. 2. Memorandum af Presseattaché Larsen paa Grundlag af Interview med Rigsdagspræsident Loebe. 3. Forretningsorden for Rigsdagen (11. December 1922).

I Tyskland udarbejdes et *samlet Finanslovsforslag* af Finansministeriet. Efter at være behandlet i Rigsraadet forelægges det for Rigsdagen, hvor det undergives 3 Behandlinger.

1ste Behandling har Karakter af en almindelig politisk Generaldebat, hvorunder mindre Spørgsmaal af lokal Natur ikke inddrages. Debatten indledes med en finansiell Oversigt af Finansministeren. For hvert Parti taler højst 2 Talere og meget ofte kun 1. — Behandlingen tilendebringes sædvanligvis paa 3 Dage, hvorefter Forslaget henvises til det ved Samlingens Begyndelse nedsatte staaende Finansudvalg.

2den Behandling er en egentlig Specialbehandling af Forslagets Enkeltheder. Herunder kan Rigsdagsmændene ogsaa fremkomme med Forslag af lokal Natur. Mange af disse fremføres gennem de forskellige Partiers Repræsentanter i Udvalget.

3die Behandling er nærmest af formel Natur.

Finansudvalget, der tæller 28 Medlemmer, kan sammenkaldes til Møder ogsaa udenfor Rigsdagssamlingen. Nogen egentlig kontrolerende Myndighed overfor Administrationen har Udvalget ikke; dog kan det til enhver Tid udbede sig Oplysninger af Regeringen om vigtigere finansielle Forhold.

Om *Taletiden* indeholder Forretningsordenens § 87 den almindelige Forskrift, at en Tale ikke maa vare længere end 1 Time — ved visse Forhandlinger kan Rigsdagen dog forlænge Taletiden; hvis et Medlem taler i længere Tid, fratager Præsidenten ham Ordet efter een Gang at have mindet ham om, at Tiden er udløbet. I saa Fald kan vedkommende ikke paa ny faa Ordet om samme Emne. — Hertil følger § 88, at Tiden til Omtale af en bestemt Sag kan *begrænses* efter Forslag af Rigsdagens Ældsteraad, og denne Bestemmelse lader til at have nogen praktisk Betydning, idet Presseattachéen i sin Omtale af Finanslovsforslagets 2den Behandling gør opmærk-